

MØTEINNKALLING

Styret i VIV

Dato: 24.02.2014 kl. 8:00
Sted: Telefonmøte
Tlf.nr. 80088860 kode 560859#
Arkivsak: 14/00033
Arkivkode: 203

Mulige forfall meldes snarest til post@vestfoldvann.no

SAKSKART			Side
Saker til behandling			
<u>8-14</u>	14/00033-1	Varmeveksler i Hof kommune.	2

Seierstad

24.02.2014

Vidar Ullenrød

Styrets leder

VIV IKS
Styret

Arkivsak-dok. 14/00033-1
Saksbehandler Tanja Breyholtz

VARMEVEKSELER I HOF KOMMUNE.

1. Status

Det vises til styrets tidligere behandling av denne saken.

Styret vedtok 03.12.13 «*Saken oversendes for juridisk vurdering for klargjøring av ansvar og således økonomisk forpliktelse*». Advokatfirmaet Tenden ANS ved Erik Bruusgaard har nå utført en juridisk vurdering av saken og følger i **bilag 1**. Den juridiske vurderingen drøftes hvor vidt den muntlige avtalen mellom Hof kommune og Vestfold Vann er oppsigelig og dernest om det er grunnlag for ytterligere krav overfor Vestfold Vann ved en oppsigelse. Ut fra utførte vurdering påpekes at saken ikke er åpenbart klar i det at begge parter har et ansvar for den oppståtte situasjonen. Imidlertid oppsummeres saken i følgende tre hovedpunkt:

- Avtalen er oppsigelig.
- Kommunen må ha rimelig omstillingsperiode for etablering av alternativ varmekilde før oppsigelsen trer i kraft.
- Det foreligger ikke grunnlag for ytterligere krav overfor Vestfold Vann. Det anbefales av rimelighetshensyn at det skjer en viss kostnadsdekning basert på skjønn.

2. Videre arbeid

Med bakgrunn i den juridiske vurdering oppfattes det som riktig å si opp avtalen med rimelig frist for omstilling. Det er allerede utført et kartleggingsarbeid ved overgang til energibrønner. Prosjekteringsbistand fra SWECO og prosjektledelse via Vestfold Vann kan raskt bistå Hof kommune med gjennomføring av prosjektet. Det oppfattes således at dette arbeidet fint kan gjennomføres før oppstart av fyringssesongen 2014/2015. Rimelig frist oppfattes således å være 01.09.14.

For å imøtekomme Hof kommune oppfattes det riktig å opprettholde tidligere oversendt tilbud om 50 % kostnadsdekning for prosjektet i henhold til tidligere oversendt avtaleutkast. Dette forutsetter imidlertid at partene kommer til enighet og finner en minnelig løsning i saken.

3. Anbefaling

Med bakgrunn i overforstående anbefales at muntlig avtale med Hof kommune om bruk av varme fra drikkevannet opphører 01.09.14 samt at allerede oversendt avtaletilbud datert 08.10.13 opprettholdes forutsatt en minnelig løsning mellom partene.

Forslag til vedtak:

1. Avtale om bruk av varme fra drikkevann opphører 01.09.14.
2. Avtaleforslag datert 08.10.13 opprettholdes forutsatt minnelig løsning mellom partene.

Vedlegg:

Vurdering fra Tenden ANS.

Vestfold Interkommunale Vannverk IKS
Seierstad

3270 LARVIK

Tanja Breyholtz

CHRISTEN AGERUP	PETTER TENDEN
STEINAR ARNESEN	PAAL E. THORESEN
TOR BECHMANN	
ERIK BRUUSGAARD	TONJE H. DREVLAND
ODD GLEDITSCH D.Y.	EMMA GYLLENBERG
ANDERS HAUGER	AUDUN SAMNØEN
TOR ERIK HEGGØY	KJERSTI SCHIØTZ THORUD
BJØRN JOHNSEN	
DAG JOHNSEN	KJETIL BAUSTAD EGELJE
HEIDI C. AAS LARSEN	HANNE SKRÅMM ESPELAND
THOMAS LIE	CAROLINE JAHRE VIKSAND
EYSTEIN SETSAAS	
KETIL F. AUNE SONDRÉSEN	MEDLEMMER AV DEN NORSKE
ARNT OLAF STILLERUD	ADVOKATFORENING
TERJE DAHL SVENDSEN (LLM)	LLM: MASTER OF LAWS

Tønsberg, 11. februar 2014

Ansvarlig advokat: Erik Bruusgaard
Deres ref:
Vår ref: 172450/23601/77992/AI

OPPHØR AV AVTALE – VARMEPUMPESTASJON – HOF KOMMUNE

Vi viser til tidligere oversendelse og dokumenter samt etterfølgende telefonsamtale.

Vi har gjennomgått dokumentene og kan i den anledning bemerke følgende:

1 KORT OM BAKGRUNN

Vestfold Interkommunale Vannverk ("**VIV**") etablerte i perioden 2003 - 2005 nytt vannbehandlingsanlegg på Eidsfoss i Kommunen ("**Kommunen**"). I tilknytning til anlegget ble det også lagt ny hovedvannledning fra vannbehandlingsanlegget til bl.a. Tønsberg kommune.

I etterkant av utbyggingen, i 2007, ble det anlagt en varmepumpestasjon i tilknytning til hovedvannledningen. Denne varmepumpestasjonen er i dag energikilde til for flere kommunale bygg. Varmepumpestasjonen benytter drikkevann gjennom en sløyfe direkte fra VIV sin hovedvannledning for varmeutveksling.

Etter de opplysninger som foreligger kostet hele anlegget inklusive kobling inn mot skole og omsorgsboliger ca. 6,2 mill kr. Selve varmepumpestasjonen med rørtilkoblinger hadde en kostnad som er anslått til ca. 2 mill. kroner.

Ved etablering av varmepumpestasjonen ble det ikke inngått noen skriftlig avtale mellom VIV og Kommunen. Det er opplyst at varmepumpestasjonen ble anlagt av VIV i tilknytning til de øvrige anleggsarbeider, dog slik at Kommunen bekostet kostnadene til selve varmepumpestasjonen. Varmepumpestasjonen ble ellers installert under den forutsetning at Kommunen selv skulle ha ansvaret for driften, noe som siden også har vært tilfelle. Det ble ikke avtalt noe vederlag knyttet til Kommunens benyttelse av vannet som varmekilde.

Mattilsynet ga 17. april 2007 etter søknad oppstartstillatelse for en varmepumpeløsning etter drikkevannsforskriftens § 2 annet ledd. Det ble her satt som vilkår at kommunen innen seks måneder måtte etablere et tilfredsstillende internkontrollsystem i henhold forskriften.

Mattilsynet gjennomførte 26. august 2011 en inspeksjon av anlegget. Det ble under tilsynet påpekt en del mangler knyttet til kommunens internkontrollsystem. Det fremkom

her at det årlige ettersynet av varmevekslingsanlegget ikke var gjennomført. Kommunen tok imidlertid tak i dette og gjennomførte slik service i løpet av 2011.

Spørsmålet om bruk av drikkevann som varmekilde til varmepumper har vært gjenstand for diskusjon knyttet til forurensningsfare. Vannkomiteen i Norsk Vann som behandlet spørsmålet i 2013, har i en uttalelse frarådet bruk av varmepumper som henter varme fra vann i drikkevannsforsyningssystem. Norsk Vann er en ikke-kommersiell interesseorganisasjon for vann- og avløpssektoren. Foreningen eies av kommuner, kommunaleide VA-selskaper m. fl.

Med bakgrunn i ovenstående fant VIV grunn til å gjennomføre en risikovurdering ("ROS-vurdering") av varmepumpestasjonen og bruken av drikkevann som varmekilde. Vurderingen ble gjennomført av konsulentfirmaet SWECO i mai 2013. Det ble her også gitt en vurdering av alternative energiløsninger. I den forbindelse ble kostnadene ved en alternativ energileveranse ved bruk av energibrønner kalkulert til Ca. kr 2 453 000.

I konklusjonen fra ROS-vurderingen fremkom at det måtte iverksettes ytterligere tiltak for å øke sikkerheten fra varmepumpe-systemet. Under disse forutsetninger ble det konkludert med at sikkerheten etter en oppgradering, ville bli tilfredsstillende. Det ble imidlertid også pekt på at det i dette tilfelle ikke foreligger noen garanti mot uønskete hendelser med konsekvens for vannforsyningen.

Fra konklusjonen siteres følgende:

Det finnes i tillegg en rekke forvaltningsmessige forhold rundt varmepumpestasjonen i Kommunen som er vel så stor utfordring som de tekniske forholdene. Dagens situasjon med manglende internkontrollsystem, usikkerhet knyttet til driftsorganisasjonens kompetanse og robusthet og et avtalemessig vakuüm er alle forhold som er både utilfredsstillende og kritikkverdige. Det bør derfor snarlig startes opp en prosess som avklarer de grunnleggende forvaltningsmessige forholdene som dette notatet peker på. Denne prosessen bør inkludere de helt grunnleggende premisser for varmepumpestasjon osv. eksistens basert på fortsatt bruk av drikkevann fra VIVs hovedvannledning. Når dette er avklart og dersom konklusjonen er at driften av varmepumpestasjonen skal videreføres med vann fra VIV som varmekilde, bør det neste trinn være å se nærmere på en tiltaksplan for å løfte sikkerhetsnivået på dagens anlegg.

Med bakgrunn i ROS-vurderingen og anbefalingene fra Norsk Vann har VIV besluttet at nåværende ordning bør opphøre. Dette er tatt opp med Kommunen som også har behandlet saken i kommunestyret. Kommunestyret fattet 18. november 2013 følgende vedtak:

Administrasjonen bes fremforhandle nytt forslag til avtale hvor:

- *VIV IKS stiller med prosjektleder for oppfølging av planlegging og utførelse*
- *VIV IKS dekker alle kostnader ved ombygging av varmepumpeanlegget*
- *Kommunen stiller nødvendig areal til disposisjon*

Spørsmålet som nå ønskes vurdert, er i hvilken grad gjeldende avtale kan sies opp av VIV, eventuelt med hvilken frist. I tillegg ønskes vurdert hvilke plikter VIV har ved en slik oppsigelse, kfr. Kommunestyres vedtak om at VIV skal dekke alle utgifter ved en ombygging.

2 RETTSLIGE UTGANGSPUNKTER

2.1 Avtalegrunnlaget

I dette tilfellet foreligger det ingen skriftlig avtale. Det er imidlertid ikke til hinder for at det foreligger en bindende avtale mellom partene. Avtalegrunnlaget vil i så fall være den forutgående kontakt som har vært mellom partene, samt de felles forutsetninger som ligger til grunn for etablering av anlegget. I tillegg kan partenes etterfølgende opptreden knyttet til driften også si noe om hva partene kan ha ment på avtaletidspunktet.

2.2 Opphør av avtalen

En avtale vil såfremt den ikke er evigvarende kunne bringes til opphør. Normalt vil løpende avtaler bringes til opphør ved utløpet av avtaleperioden, ved oppsigelse eller som følge av heving følge av mislighold.

En **tidsbegrenset avtale** vil opphøre ved utløpet av avtaleperioden, med mindre partene har en rett til å forlenge avtalen. Dersom en tidsbegrenset avtale oppsies i avtaleperioden, vil det normalt bli ansett som mislighold avtalen med rett for den annen part til å kreve kompensasjon for sitt tap.

Dersom avtalen ikke inneholder noen tidsbegrensning (og heller ikke er evigvarende), vil den være gjenstand for **oppsigelse** fra en av partene. En slik oppsigelse vil ikke ha betydning for de tjenester som er levert, men vil ha virkning framover i tid. Oppsigelse skal skje ved påkrav, men vil i alminnelighet først bli virksom etter en viss tid (oppsigelsesfrist). Dersom avtalen ikke inneholder noen oppsigelsesfrist, vil oppsigelsesfristen måtte fastsettes ut fra det som er rimelig ut fra avtalens art og avtalepartenes situasjon. Dersom en avtale er oppsigelig og man tilstås en rimelig oppsigelsesfrist, vil avtalen opphøre ved utløpet av oppsigelsesfristen uten at det finner sted noen form for kompensasjon mellom partene. Partene vil imidlertid være fritatt for sine forpliktelser etter avtalen.

Med **heving** av en avtale forstås at avtalen bringes til opphør på grunn av vesentlig kontraktsbrudd hos en av partene. Ved uberettiget heving det kunne påløpe erstatningsansvar for den som hever. Selv om det er påpekt mangler ved kommunens drift av varmepumpestasjonen, legger vi til grunn at det ikke foreligger vesentlig mislighold som gir grunnlag for heving i dette tilfelle.

2.3 Avtalens art

For enkelte avtaler er det i lovgivningen stilt krav til oppsigelsesgrunn. For arbeidsavtaler og husleieavtaler er det krav om at oppsigelse av avtalen ikke kan skje uten saklig grunn. Også i andre tilfelle kan det innfortolkes begrensninger i oppsigelsesadgangen for en eller begge parter beroende på avtalens art, styrkeforholdet mellom partene og avtalens innhold.

I dette tilfelle står en i utgangspunktet overfor en privatrettslig avtale. Avtalen er imidlertid inngått mellom to offentlige organer og berører forsyningsspørsmål av stor velferdsmessig betydning for befolkningen. Det kan tilsi en viss forsiktighet med hensyn til å legge strengt kontraktsrettslige regler til grunn og kan også tilsi at det bør innfortolkes et krav til oppsigelsesgrunn selv om det ikke er uttrykkelig avtalt.

2.4 Avtalesensur – ugyldighet

Enhver avtale vil også være gjenstand for domstolsensur etter avtaleloven § 36. Det innebærer at en domstol vil kunne sette til side en oppsigelse som urimelig eller stridende mot god forretningsskikk. En domstol kan også ut fra samme prinsipper tilsidesette en del av avtalen og på det grunnlaget foreta en avtalerevisjon. Dog

bemerkes dog at det skal relativt mye til før det kan skje en slik tilsidesettelse, og vi drøfter ikke det videre her.

3 TIDSBEGRENSET ELLER OPPSIGELIG AVTALE

3.1.1 Utgangspunktet

I dette tilfellet foreligger som nevnt ingen skriftlig avtale mellom partene. Det foreligger heller ingen særskilte opplysninger knyttet til avtalens varighet, slik at partene har blitt enige om at avtalen skal vare i en viss tidsperiode.

Utgangspunktet vil derfor være at vi står overfor en avtale som kan sies opp med en rimelig oppsigelsesfrist. Det innebærer i så fall at hver av partene kan si opp avtalen uten ytterligere konsekvenser, forutsatt at den annen part har nok tid til å tilpasse seg det faktum at avtalen opphører.

3.1.2 Partenes forutsetninger

Dersom partene ved avtaleinngåelsen hadde en felles forståelse eller en felles forutsetning knyttet til avtalens virkninger, vil dette måtte legges til grunn ved en etterfølgende fortolkning av avtalen. Om dette foreligger det få opplysninger. Det er likevel naturlig å reise spørsmål om kommunen og VIV hadde en felles forutsetning om at varmpumpen skulle kunne stå over en viss tidsperiode uten at oppsigelse skal kunne skje.

Fra kommunens side er det investert betydelige midler i anlegg av en varmpumpestasjon og videreformidling av varme. Det dreier seg her om en teknisk installasjon av stor verdi hvor levetiden til varmpumpesentralen må forutsettes å være relativ lang. Det kan tilsi at avtalen fra kommunens side var ment å ha et lengre tidsperspektiv og ikke uten videre kunne oppsies.

Denne forutsetning må ha vært synbar for VIV. I dette ligger en forutsetning om at avtalen antakelig ikke kan sies opp kort tid etter at avtalen er inngått uten noen virkninger. Av samme grunn må legges til grunn at en eventuell oppsigelse må ha et saklig grunnlag og fremstå som nødvendig. For VIV står en imidlertid ikke overfor en ytelse av betydning, men heller en velvillig disposisjon overfor kommunen. Det tilsier at det skal mindre til for at en avtale skal kunne bringes til opphør fra VIVs side. Selv om også VIV kan ha hatt som forutsetning av at avtalen skulle ha en viss varighet, er det etter vårt skjønn tvilsomt om VIV ville ha inngått en avtale som ikke kunne sies opp av de grunner som nå foreligger.

3.1.3 Vurdering

Avtalen fremstår som noe ubalansert. I dette tilfelle står en overfor en ytelse der VIV stiller vannledningen til disposisjon av velvillighet overfor Kommunen. Det betales intet vederlag for dette. Rettslig sett kan det derfor fremstå som noe uklart om avtalen er en avtale om rett til plassering av anlegg og «tålt bruk» av vannet i VIV sine installasjoner, eller om det er en levering av en løpende ytelse – i dette tilfelle å stille vann til disposisjon som benyttes til varmeutveksling.

Klassifiseres avtalen som en avtale om plassering/tilkobling av et anlegg kan man risikere at en domstol forutsetter at avtaletiden og/eller oppsigelsesadgangen ligger implisitt i avtalens natur, og da slik at avtalen ikke kan sies opp av VIV før investeringen til Kommunen kan forsvares etter normale avskrivningsregler eller det inntrer uforutsette forhold som partene ikke med rimelighet kunne forutse ved avtaleinngåelsen.

Det ligger i dette at det i utgangspunktet er en viss usikkerhet ved om det foreligger en oppsigelsesadgang eller ei.

En kan likevel ikke komme bort fra at det er Kommunen som i dette tilfelle hadde en interesse av at det ble inngått en tidsbegrenset avtale, eller en begrensning i oppsigelsesadgangen fra VIVs side. Når dette ikke er avtalt, er det mye som taler for at kommunen må ha risikoen for dette. Etter vårt skjønn må man i dette tilfelle anvende den alminnelige avtalerettslige regel om at den som i mangel av en konkret avtalebestemmelse likevel hevder at det er inngått en langvarig avtale uten oppsigelsesadgang, vil ha bevisbyrden for dette. Det innebærer at kommunen i dette tilfelle må sannsynliggjøre at partene hadde som felles forutsetning eller var enige om en av avtale med en varighet utover den tidsperioden som nå er gått. Så langt kan vi ikke se at det er tilfelle.

Etter vår oppfatning foreligger det derfor ikke grunnlag for å hevde at partene har inngått en tidsbegrenset avtale. Det innebærer at avtalen må kunne oppsies av en av partene med en rimelig oppsigelsesfrist.

3.1.4 Krav til oppsigelsesgrunn

Selv om avtalen i prinsippet er oppsigelig, vil det i dette tilfelle ikke være unaturlig å kreve at en oppsigelse må ha et saklig grunn og fremstå som nødvendig.

Avtalen er inngått mellom en Kommune og et offentlig eid selskap. Avtalen omhandler disponering av drikkevann. Den knytter seg også til leveranse av energi for Kommunen.

Oppsigelsen er begrunnet i to forhold. Det er etter at avtalen ble inngått kommet uttalelse fra rådgivende nasjonalt organ med anbefalinger om at den valgte løsning er lite anbefalingsverdig basert på ny kunnskap. Det fremkommer også av den gjennomførte ROS-analysen at det er knyttet enkelte driftsproblemer til varmepumpen, hvilket øker risikoen for at uønskede hendelser kan finne sted. De uønskede hendelsene kan gå ut over den befolkning som både Kommunen og VIV er satt til å ivareta.

Etter vår oppfatning innebærer det at de saklighetskrav som er naturlig å stille til en oppsigelse i dette tilfelle, er til stede.

3.1.5 Oppsigelsesfrist

Når det gjelder oppsigelsesfrist må den fastsettes ut fra leveransens karakter og investeringens størrelse. Det må her iakttas at det i dette tilfellet er det foretatt relativt store investeringer knyttet til varmepumpestasjonen. Varmepumpestasjonen leverer varme til flere offentlige bygg, som ikke uten videre kan erstattes. Som det fremgår må det her sannsynligvis etableres energibrønner med jordvarme som alternativ løsning.

På denne bakgrunn er det vår oppfatning at en oppsigelse med en rimelig oppsigelsestid er rettmessig. Hva som er rimelig oppsigelsestid vil bero på hvilke alternativer som foreligger. Etter vår oppfatning må VIV må godta at det etableres alternative varmekilder all den tid dette er av stor betydning for energileveranser til Kommunen.

3.1.6 Konklusjon

Etter en totalvurdering mener vi, til tross for den usikkerhet som foreligger, at det er mest sannsynlig at en domstol vil komme til at VIV har en oppsigelsesadgang i den situasjon som er oppstått. I dette tilfelle må det legges til grunn at avtalen er oppsigelig med en rimelig oppsigelsesfrist. Selv om begge parter har et ansvar for avtalen, må det avgjørende i dette tilfelle være at Kommunen burde ha sørget for en skriftlig avtale med en angitt tidsperiode.

Hvor lang oppsigelsesfrist som skal settes, må avgjøres ut fra en interesseavveiling. Det er ingen umiddelbar fare for forurensing i dette tilfelle. Kommunen må gis en overgangsperiode for å etablere ny varmekilde.

I hvilken grad dette betinger en erstatning fra VIVs side behandles i punktet nedenfor.

4 ERSTATNINGSKRAV - KOMPENSASJON

I dette tilfellet har kommunen krevet at VIV skal betale for hele omleggingen med nye energibrønner. Vi kan ikke se at det er rettslig grunnlag for et slikt krav. Vi viser til det som er sagt ovenfor med hensyn til en oppsigelig avtale, som i prinsippet medfører at ingen av partene har ytterligere krav mot hverandre.

I den sammenheng må det tillegges vekt at VIV har stilt sin ledning til disposisjon av velvillighet. Kommunen har formodentlig hatt en rimelig leveranse av energi i denne perioden. VIV har ikke mottatt noen motytelse for dette. Det er heller ikke inngått noen om kompensasjon ved en oppsigelse. Dette forhold medfører at kommunen må ha vært forberedt på at avtalen kunne falle bort. Oppsigelsen er begrunnet i leveringssikkerhet for vann som er av stor betydning for befolkningen og må derfor ansees som saklig. Det er meget tvilsomt om VIV dersom spørsmålet hadde vært tatt opp, ville ha påtatt seg å finansiere nye alternative varmeløsninger for Kommunen dersom avtalen måtte opphøre. Med bakgrunn i vår fortolkning av avtalen, kan vi ikke se at det er rettslig grunnlag for å kreve at VIV skal bekoste en alternativ løsning fullt ut slik Kommunen nå krever. At VIV ved opphøre skal utbetale et større beløp for å avslutte avtalen, fremstår som urimelig.

På den annen side kan innebærer oppsigelse at varmepumpestasjonen ikke kan benyttes i full avskrivningstid. Kommunen kan ikke utnytte sin investering fullt ut. Som nevnt kan det anføres at det mellom partene lå en felles forutsetning om at varmepumpen skulle kunne stå inntil den var avskrevet. Dette med basis i at en varmepumpe normalt avskrives i løpet av 20 år..

Dette forhold kan derfor tilsi at Kommunen bør innrømmes en ekstraordinær lang oppsigelsestid, eller at en innfortolker en forutsetning om at avtalen var ment å vare en viss tid, og at oppsigelse ikke skal kunne skje i denne tidsperioden uten kompensasjon.

I dette tilfelle kan det nok sies at begge parter burde ha sørget for en avklaring av disse forhold. Det kan derfor ligge en viss rimelighet i at VIV bidrar til en omlegging av til ny varmekilde, særlig fordi det er gått mindre enn halvparten av det som må oppfattes som en normal avskrivningstid. Vi kan likevel ikke se at dette synspunkt skal tilsi et VIV kan være forpliktet til å bidra med en utløsning av restverdien.

Ovennevnte sammen med det forhold at det nok er en viss usikkerhet med hensyn til oppsigelsesadgang, kan likevel tilsi VIV bidrar til å dekke en del av de kostnader som nå påløper til etablering av nye løsninger.

5 OPPSUMMERING

Saken er åpenbart ikke klar idet begge parter har et ansvar for den situasjon som nå er oppstått, ikke er avtalemessig avklart. Hovedansvaret ligger likevel på Kommunen som avtalepart, idet den må ha bevisbyrden for at avtalen ikke uten videre kan sies opp, og dermed risikoen for en uavklart avtale.

Vi vil oppsummere vårt standpunkt slik:

- Avtalen er oppsigelig.

- Kommunen må ha en rimelig omstillingsperiode for etablering av alternativ varmekilde før oppsigelsen trer i kraft.
- Det foreligger ikke grunnlag for ytterligere krav overfor VIV. Av rimelighetshensyn (og også prosessrisiko) vil vi likevel anbefale at det skjer en viss kostnadsdekning basert på skjønn. Dette må sees i sammenheng med oppsigelsesperioden og gjenstående avskrivningsgrunnlag for investeringen.

* * *

Vennligst ta kontakt dersom det er spørsmål eller forhold som ønskes utdypet. .

Med vennlig hilsen
TENDEN ADVOKATFIRMA ANS

Erik Bruusgaard
advokat
eb@tendenans.no